

arbejdet med de Konservative er der blevet næsten den samme Skræk for Socialismen, som de Konservative har baaret til Skue. Det er ca. 20 Aar siden, Samarbejdet med Socialdemokratiet holdt op og Venstre begyndte at faa Føling til Højre. Man kan snart fejre et Sølvbryllup paa dette Omraade. Den Gang var det vel kun Frieri, men nu er det Ægteskab, og jeg tror ikke paa Muligheden af dette Ægteskabs Op-hævelse; det kunde maaske ogsaa drage farlige Konsekvenser efter sig for de to Partier, der er kompromitteret i demokratisk Henseende.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. Jacobsen har Ordet for en kort Bemærkning.

J. Jacobsen: Hvor langt vi kan komme i Retning af at føre en ren Venstrepolitik efter vort Program, vil naturligvis Valget afgøre til sin Tid i Forhold til den Styrke, det giver Partierne her paa Rigsdagen. Men derom skal jeg ikke diskutere nu, jeg gør mig ikke klog paa at spaa noget som helst om, hvorledes Udfaldet af Valget kan blive, Venstre er dog ikke i Tvivl om, at vi vil gøre vort bedste. Det, der interesserer mig i det ærede Medlems Indlæg, var hans Henvi-sning til Forsvarssagen. Dér er jeg ganske enig med et konservativt Blad forleden, der skrev, at Forsvarssagen har en Gang ligget som en Fæstningsmur mellem Konservative og Venstre; den Gang man fra konservativ Side mente, at dette Spørgsmaal bedst ordnedes ad provisorisk Vej, da var Forhandling ikke mulig, da var der virkelig en Fæstningsmur, men den Situation er nu forbi. Jeg maa sige, at jeg har den bedste Tiltro til, at de konservative aldrig mere vil fremme deres Tanker ad provisorisk Vej. Og naar det Konservative Folkeparti erkender dette — og det indrømmer jeg er erkendt klart og tydeligt Gang paa Gang fra Partiets Side —, saa er det inde paa Forhandlingens Vej. Jeg ønsker ogsaa, at mit Parti kan forhandle til denne Side, men jeg har udtalt paa det bestemteste, at det maa være under frie Former, denne Forhandling finder Sted, og jeg vil henstille til det ærede konservative Folkeparti, om det ikke kunde gøre sig fortroligt med at gaa den samme Vej, thi det vilde i Længden ogsaa komme til at tjene dette Partis Interesser bedst.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen.

Ved Skrivelse af Gaars Dato meddeler Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Forbud mod Udførsel af visse Effekter.

Udenfor Dagsordenen har Indenrigsministeren Ordet for at fremsætte det nu anmeldte Lovforslag.

Indenrigsministeren (Kragh): Det Lovforslag, jeg skal have den Ære at fremsætte for det høje Ting, gaar ud paa at bemyndige Indenrigsministeren til for Tiden indtil 1. April 1925 at forbyde Udførsel her fra Landet af Kreditforeningsobligationer, forfaldne og ikke-forfaldne, og af dertil hørende Kuponer og Taloner, saavel vedhængende som fraskilte, saavel forfaldne som ikke-forfaldne — alt for saa vidt de paagældende Obligationer lyder paa baade dansk og fremmed Mønt.

Dog skal Indenrigsministeren være bemyndiget til, naar særlige Omstændigheder taler derfor, at dispensere fra dette Forbud. Lovforslagets § 2 gaar ud paa Fastsættelse af visse Straffebestemmelser for Overtrædelse af dette Forbud. Mellem disse skal jeg særlig fremhæve den, der findes i Paragraffens andet Stykke, og som siger, at den, der findes skyldig i Overtrædelse af nærværende Lov, kan frakendes Ret til at drive Næring. Derved tages i særlig Grad Sigte paa saadanne Vekselerere, som muligt maatte finde deres Regning ved at overtræde det Forbud, der her udstedes.

Lovforslaget er foranlediget ved en Henvendelse til Indenrigsministeriet fra de to her i Landet virkende Husmandskreditforeninger og fra Østifternes Kreditforening, for saa vidt angaar denne Forenings 9de og 10de Serie, en Henvendelse, ved hvilken man har henledt Opmærksomheden paa en Trafik, der er iværksat, og som gaar ud paa ved Eksport af Kuponer, væsentlig hørende til de to Husmandskreditforeningers Obligationer, som er udstedt ogsaa i engelsk Mønt, at opnaa Sterling for disse, medens der jo aldeles ikke er nogen som helst Tvivl om, at alle Forudsætninger ved Etableringen af disse dobbeltmøntede Obligationer har været disse, at man ved denne Udstedelse havde til Hensigt at øge Afsætningsmulighederne og derigennem Kursen for disse Obligationer, men ikke at give danske Obligationsejere Adkomst til anden Valuta ved Renteudbetaling og Indfrielse af udtrukne Obligationer end dansk Valuta. Men de tilstedeværende Valutaforhold i